

BİR BOZGUN KIVRANIŞI

Şimdi sen bir mevsimsen
Ödünç yağmurlarla besliyorsan topuklarını
İlansa da kibritler
Bir inadı sürdürür gibi
Şiirler sürüyorsa gözlerine
Sarıp bir güzel sakla diye düşlerini

Ve iliklerinde çılgınlığını şerh eder her bir sır
Yumruklanmış bir kapı
Nasıl denkliliği gözetmezse
Ayakkabılarını bulamamanın hıncı
Püskürtür kaldırımlara yalın ayak
Avuçlarında tırnaktan izler

Bu yağmur
Olsa olsa
Eksilmeyen inancımız
Kutsal yedi renge

Bu yağmur
Bu kokuşmaları
Tuzlu toprak
Silecek